

*Až moc bělochů v ledním hokeji - nehledě na (neúspěšnou) masmediální **myšlenkovou přípravu***

Autor: Robert Hampton

Kanadsko-americká Národní hokejová liga (National Hockey League, NHL) je z drtivé většiny bělošská. V roce 2011 to bylo 93 % hráčů a dnes není toto číslo o mnoho nižší. Hraje v ní asi padesátka černošů, což je podle všeho skandálně málo. Liga potřebuje podstatně zapracovat na své rozmanitosti, alespoň tedy podle údajně pravcového listu **Wall Street Journal**.

Představitelé NHL s ním bohužel nadšeně souhlasí.

„Dnes více než kdykoliv předtím se hokejové společenství a jeho předáci musejí zabývat rychlou demografickou i kulturní proměnou, jež nás čeká. V zájmu budoucnosti hokeje tak je povinností všech aktivně zapojených zajistit, aby byl náš sport vnímán jako otevřený všem bez rozdílů,“ stojí v oficiálním programovém dokumentu ligy.

Dále se tam s neústupnou rozhodností **praví**: „Rozmach diverzity v naší zemi promění všechny aspekty života společnosti způsobem, který může naší zemi pomoci k tomu, aby vzkvétala, byla inkluzivnější a zlepšila svoji globální konektivitu.“ Dokonce i NHL tak musí papouškovat, že „v rozmanitosti je naše síla“. (Dokument mimochodem sestavil černošský funkcionář NHL).

NHL si najala Williama Freye, demografa z Brookings Institution, aby jí pomohl předpovědět

její případnou budoucnost bez progresivci vyžadované úrovně diverzity. Brookings Institution je dokonalým ztělesněním arogantního neoliberalismu. Frey zástupcům ligy v podstatě předložil fakta o velké výměně jako z nějaké alternativněpravicové publikace:

„Z 21 metropolitních oblastí, kde působí týmy NHL, je v sedmi z nich bělošské obyvatelstvo v menšině, pokud bychom ale brali v potaz jen dětskou populaci, stoupne tento počet na deset,“ napsal ve své zprávě. „Deset z 24 amerických týmů NHL hraje svá domácí utkání v oblastech s bělošskou menšinou a třináct ve městech, kde menšinu tvoří bílé děti. U mnoha z nich došlo k této **proměně** velice rychle. Ještě v roce 2000 hrála v aglomeracích, kde běloši představovali menšinu, pouhá trojice mužstev a jen šest někde, kde byli menšinou mladí běloši.“

A uzavírá: „**Mnoho lidí si tohoto vývoje není plně vědomo. Naše země se jen za posledních 15 let velice zásadně proměnila.**“

Ale nepovídej...

Kdyby snad Frey tyto změny označil za negativní, dostalo by se jeho dokumentu nálepky „kondiční teorie“. Protože mu však jejich zaznamenání slouží jako odrazový můstek pro volání po ještě větší diverzitě, nemusí se ničeho bát. **Podle Freyovy analýzy by každý z týmů NHL měl přesně reprezentovat demografické poměry města, v němž sídlí.** Pokud by tomu tak bylo, museli by tým Detroit Red Wings tvořit z 80 % černoši, aby se dal považovat za odpovídajícího reprezentanta města. Nikdy k tomu samozřejmě nedojde, ale přesně tak vypadá tento argument dovedený do svých logických důsledků.

Podle expertů citovaných v *Journalu* bude tak NHL muset snížit své požadavky a při draftech přehlížet talentovanější bílé hokejisty, aby vyhověla požadavkům kultu rozmanitosti. Neal Henderson, zakladatel prvního hokejového programu pro menšiny v Americe, ligu vyzval, aby se vydala hledat talenty do ghett. Skauti by podle něj měli tyto mladé nebělošské sportovce vytrvale podporovat, aby u hokeje vydrželi.

Nezapomínejme ani na to, že pokud si za kritérium zvolíme národnost, je dnešní NHL nanejvýš rozmanitá. Působí v ní hráči z 19 zemí a drtivá většina největších hvězd jsou Neameričané. Jasný doklad, že liga umí začlenit hráče z mnoha různých zemí a kultur – někdo by to nazval rozmanitostí. **Potentům diverzity však nikdy nejde o zapojení lidí z co nejvíce odlišných prostředí - vždy jde jen o to, aby daná instituce byla méně bělošská.**

NHL je podle kritiků až nesnesitelně bělošská. Normálního člověka nijak zvlášť nepřekvapí, že sportu hranému ve studenějších podnebných pásech se věnují povětšinou běloši. Afričané a Hispánci nejsou zrovna severské národy a chlad nijak nevyhledávají. Většina amerických černochoů žije ve městech bez hokejové tradice a má mnohem raději basketbal a americký fotbal. Ohromně bělošská je také kultura vzniklá kolem hokeje. Tak se například při

příležitosti zápasu tzv. **Winter Classic** hraje na dudy a hráči vyjíždějí na led ve stylu středověkých rytířů. Většina hráčů pochází z Evropy – a jen málokterý si bude snadno hledat cestu k finskému hráči s podivným jménem a zvláštním přízvukem. Hrstka v NHL působících černošských hráčů se chová velice „bělošsky“. Asi nejlepší černošský hokejista P. K. Subban mluví a vystupuje k nerozeznání od bělocha a v máločem se podobá hvězdám NFL s jejich výrazně černošskou angličtinou a otravnými tanečky v koncové zóně hřiště.

I když NHL utratí za programy cílené na menšiny „ranec“, počet černošských hráčů se tím příliš nezvýší. Baseballová liga (MLB) se také dlouhá léta bez velkých úspěchů pokouší navýšit podíl černošských baseballistů, který nedosahuje ani 7 %. Nepomohly ani programy cílené na menšiny za miliony dolarů. Podobně jako NHL čelí i MLB obviněním, že je **příliš bílá**. Zvláště hlasitě tyto stížnosti zaznívaly při **Světové sérii** (finále ligy) v roce 2013, jejíž účastníci, týmy Red Sox z Bostonu a Cardinals ze St. Louis, měly skoro kompletně bělošská mužstva.

Baseballová liga však ve srovnání s Amerikou jako takovou nijak nápadně bělošská není. Něco přes **63 % jejich hráčů tvoří běloši**, což je skoro stejně jako v naší zemi, bělošské z asi 62 %. Nepřítomnost černých baseballistů více než vyvažují početní Hispánci, kteří tvoří 27 % hráčů. Většinou to nejsou Američané. Přesto ale není pro liberální kritiky liga dostatečně rozmanitá.

Zbylé dvě v Americe nesmírně oblíbené profesionální sportovní ligy nikdo za nedostatečnou rozmanitost hráčů nekritizuje, přestože jsou z drtivé většiny černošské. V NFL a basketbalové NBA hraje **70 % a 74,4 % černochů**, což je ohromný nepoměr k černošské americké populaci (13 %) a dokonce i fanouškovské základně, která je u NFL ze **77 % bělošská**. V případě NBA tvoří sice černoši skoro polovinu fanoušků, celých 40 % ale doplňují běloši. Ani jedna ze soutěží tak na hřišti své fanoušky nijak věrně nereprezentuje, což o NHL říct nelze: 92 % jejich příznivců jsou běloši.

Pro úplnost dodejme, že i NFL a NBA se musejí vypořádávat s výtkami ochránců diversity. **Nejde jim však o přílišný podíl černých hráčů, ale příliš velký počet bílých trenérů.**

Tvrzení vedení NHL, že pokud soutěž nedosáhne větší rozmanitosti, nepřežije, jednoduše není pravdivé. Vždyť i MLB s NFL mají z drtivé většiny bělošskou fanouškovskou základnu a daří se jim skvěle. NHL nepotřebuje oslovit všechny obyvatele měst, kde hrají její týmy – stačí jí zaujmout tamější bělochy. Sledovanost **hokeje roste** a televizní stanice očekávají v letošní sezoně další nárůst. Není důvod domnívat se, že více černých hokejistů zvýší sledovanost nebo obleče celé ghetto do hokejových dresů. Závislost na černošských příznivcích může také mít negativní ekonomické dopady. **Některé týmy NBA** v zákulisí remcají na své finančně málo spolehlivé černošské fandy.

Mnozí identitáři jistě předchozí řádky přečetli s pohrdlivým úsměškem: „Vždyť je to celé o **sportbalu**... teda puku! Komu na tom záleží? Naši lidi umírají. Běloši musejí vypnout bednu a vyjít do ulic!“ Identitáři s oblibou označují profesionální sporty za opium mas, které má za úkol především uchlácholit na porážku pochodující „dobytek“. Jistě, sport slouží jako zábava a rozptýlení od životních problémů. To ale samo o sobě ještě není nic špatného. Lidé budou

vždy toužit po rozptýlení a sportbal je rozhodně lepší volbou než opiáty nebo pornografie.

NHL se navíc tyčí nad konkurencí coby poslední výlučně bělošské hájemství. Baseball je příliš rozvláčný a podporuje ve svých divácích nereálné konzervativní fantazírování. V baseballu se svět nikdy nemění, a tak se mohou konzervativci každé léto oddávat snění, že pořád píšeme rok 1950. Hokej je nesrovnatelně dynamičtější a navíc oslavuje chlapské chování bělochů v míře jinde neviděné. Řadu bílých hráčů amerického fotbalu i basketbalu lze právem označit za „bílé negry“ (*whigger*). Hokejisté se ale k černošské kultuře příliš nehlásí. Na zimácích hraje mnohem častěji trash metal než rap. Asi nejslavnějším hokejovým komentátorem pak je Kanadčan **Don Cherry**, který vystupuje na podporu mlčenlivé většiny svých krajanů a je proti masové imigraci.

Pokud už musíte sledovat nějaký sport, NHL je tou nejméně špatnou volbou, proto ji také levice tolik chce zničit. Běloši nesmějí mít žádné bělošské sporty, hudbu, instituce ani prostory. Vše musí být plně rozmanité, tak aby bělochům vůbec nic vlastního nezbylo.

*Příliš mnoho bělochů v ledním hokeji - a tak to i nejspíš **nějakou dobu zůstane***

Hokej pak liberální jemnocit uráží hned několikanásobně. Nejen že je příliš bělošský - oslavuje také bělošskou maskulinitu, pevně zakořeněnou v bělošské kultuře. To je velké tabu, zvláště pro velké korporátní sponzory. Ideální hokejová liga v očích elit by byla plná hráčů ze skečů Keye a Peela a hrál by se v ní výhradně rap.

Sportovní soutěže naštěstí stále ještě praktikují meritokracii. Jen ti nejtalentovanější se stanou profesionály. V případě hokeje se až na výjimky jedná o bělochy.

Úvaha Roberta Hamptona (*Too Many Whites On Ice*) vyšla na stránkách Counter-Currents Publishing 20. prosince 2019.